

Deraf opstår det populistiske ønske om længere studietider. Jo mindre effektivt tiden anvendes, jo mere tid er selvfølgelig påkrævet. Spørgsmålet er så, om man skal give efter for tidens tendens – sådan som erhvervsministeren ønsker det (jf. Politikens kommentar den 29. juni) – eller om man skal fastholde kravet over for gymnasiasterne om, at de skal tilegne sig den fornødne viden på tre år.

Svar (20/7 95)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen): Gymnasireformen har endnu ikke fungeret så længe, at jeg mener, vi har et grundlag for at vurdere, om der er behov for gennemgribende ændringer. Tværtimod var der kun ønske om mindre justeringer på baggrund af det udvalgsarbejde, der fandt sted efter de første 2 årganges gennemførelse af uddannelsen efter reformen.

Jeg er imidlertid åben over for forsøg med andre tilrettelæggelser. Således planlægges der på et københavnsk gymnasium et forsøg med et 4. gymnasieår med det formål at forbedre elevernes studiegrundlag med henblik på længerevarende videregående uddannelser.

Jeg finder det særdeles vigtigt, at vi opnår et bredere erfaringsgrundlag, før der skal tages stilling til en eventuel større justering af gymnasieuddannelsen. Under alle omstændigheder skal det sikres, at ingen elever, der indgår i sådanne forsøg, stilles ringere med hensyn til deres muligheder for at komme videre i uddannelsessystemet, end hvis de gennemgår et normalt gymnasieforløb.

Spm. nr. S 2085

Til undervisningsministeren (7/7 95) af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Vil ministeren redegøre generelt for udviklingen i timetallet i folkeskolen siden 1960 for børn på henholdsvis 3. og 8. klassetrin, specielt udviklingen i timetallet til danskundervisning og undervisning i matematik?«

Svar (20/7 95)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

I den af spørgeren anførte periode har der været en række ændringer af folkeskoleloven, der har påvirket timetallet såvel generelt som på de enkelte klassetrin. Undervisning om lørdagen blev således afskaffet fra 1. august 1970, og pr. 1. april 1974 blev lektionslængden nedsat fra 50 minutter til 45 minutter.

I perioden siden 1960 har ministeriet udsendt et antal vejledninger om udarbejdelse af timefordelingsplaner, der med udgangspunkt i en »modelskole« med dobbelt klasserække og 22 elever i hver klasse har angivet vejledende normer, som er beregnet for hvert klassetrin.

Med udgangspunkt i timefordelingsplanerne kan antallet af timer i 3. og 8. klasse beskrives således:

	1964	1975	1980	1993
3. klasse	27	22	22	22
8. klasse	24*	30	30	31

* Hertil kom 3-4 lektioner til valgfrie fag.

Med udgangspunkt i de samme timefordelingsplaner kan jeg oplyse, at timetallet i 3. og 8. klasse til dansk og matematik var:

	1964	1975	1980	1993
3. klasse				
Dansk	10	7	7	7
Matematik	5	4	4	4
8. klasse				
Dansk	7	6	6	6
Matematik	6	4	4	4

Jeg skal tilføje, at dette ikke nødvendigvis afspejler den faktiske undervisningstid for den enkelte elev, idet kommunerne efter gennemførelsen af 1975-loven har haft ret vide rammer inden for de gældende minimums- og maksimumstimetal.

Ud over undervisningstiden er også det gennemsnitlige antal elever i klasserne blevet min-